

Mál nr. 356/2017**M og****vátryggingafélagið V vegna slysátryggingar fjölskylduátryggingar.
Gildissvið vátryggingarskilmála vegna dánarbóta vegna slyss 17.10.2015.****Gögn.**

Málskot málskotsaðila, móttekið 8.11.2017.

Bréf V, dags. 7.12.2017.

Málsatvik.

Í gögnum málsins kemur fram að eiginmaður M slasaðist hinn 17. október 2015 þegar sjálfvirk hurð í verslun lokaðist á hann með þeim afleiðingum að hann skall í gólfið og slasaðist. Eiginmaður M lést 22. nóvember sama ár. M telur að hún eigi rétt til greiðslu dánarbóta skv. vátryggingarskilmálum V vegna afleiðinga slyssins. M bendir á að afleiðingar slyssins hafi verið þær að eiginmaður hennar, sem var fæddur árið 1926, brotnaði illa á nærenda vinstri lærleggs og hafi þurft að gangast undir aðgerð vegna þess. Hann hafi fengið bæði lungnabólgu og nóró veirusýkingu á meðan hann var inni á sjúkrahúsi vegna þessa og hafi síðan útskrifast þaðan 12. nóvember 2015. Daginn eftir hafi hann verið fluttur aftur á sjúkrahús vegna blóðugra uppkasta og meðvitundarleysis, þurft að fara í aðgerð vegna þess á maga og skeifugörn sem hafi leitt til andláts hans hinn 22. nóvember 2015, eins og fyrr segir. M telur að orsakatengsl séu milli tjónsatburðarins 17. október 2015 og þeirra læknisfræðilegu afleiðinga sem leiddu til andláts eiginmanns hennar og vísar um það til læknisvottorðs dags. 20. október 2016 þar sem sérfræðingur í bæklunarlækningum segir að það sé ótvírætt samband á milli brota og sáramyndunar í gögnum sem hafi leitt til andlátsins.

V vísar til ákvæðis í vátryggingarskilmálum sínum, nánar tiltekið gr. 6.1.4 þar sem segir: „Dánarbætur greiðast því aðeins að slysið sé bein og eina orsök að andláti vátryggðs. Ef sjúkdómur, veiklun eða sjúklegt ástand vátryggðs eru meðorsakir dauða hans greiðast engar dánarbætur. Þetta gildir hvort sem ástand þetta var til staðar þegar slysið varð eða skapaðast síðar, án þess þó að vera beinlínis og einungis afleiðing af slysi sem vátryggingin nær til.“ V telur að fótbrott eiginmanns M hafi verið bein og eina orsök slyss hans og þar sem það hafi ekki eitt leitt hann til dauða þá greiðst ekki dánarbætur úr vátryggingunni.

Álit.

Í vátryggingarskilmálum V kemur fram í gr. 6.1.1 að látist vátryggður innan eins árs frá slysdegi greiði félagið dánarbætur, sbr. þó gr. 5.3, þar sem fjallað er um áhrif aldurs á vátryggingafjárhæðir. Í fyrrnefndri gr. 6.1.4 er takmörkun á gildissviði vátryggingarinnar þar sem fjallað er um að dánarbætur greiðist því aðeins að slys sé bein og eina orsök að andláti vátryggðs. Í gögnum málsins liggur fyrir álit sérfræðings í bæklunarlækningum um að ótvírætt samband sé milli brota og sáramyndunar í gögnum og vísar auk þess til að aukið stress og álag í kjölfar stórra brota og aðgerðar sé þekktur valdur sáramyndunar í meltingarvegi.

Við túlkun á takmörkunarákvæði gr. 6.1.4 verður að líta til þess að V ber sönnunarbyrði um að efnisleg skilyrði þess ákvæðis séu uppfyllt meðal annars í ljósi þess að félagið semur einhliða þá vátryggingarskilmála sem liggja til grundvallar vátryggingarsamningi M við V. Með hliðsjón af því verður að líta svo á að V beri sönnunarbyrði um að andlát eiginmanns M sé hægt að rekja til annars en þess fótbrots sem hann hlaut þegar hurð lokaðist á hann í verslun 17. október 2015. Á meðan ekki liggur annað álit fyrir um afleiðingar fótbrots eiginmanns M en það sem áður hefur verið vísað til um ótvírætt samband brota og sáramyndunar í gögnum verður V að bera hallann af slíkum sönnunarskorti.

Niðurstaða.

M á rétt til greiðslu dánarbóta úr slysátryggingarlið fjölskylduátryggingar sinnar hjá V.

Reykjavík, 16. janúar 2018.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.